

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztői iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner névelvél és rendelési irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kallós-féle házban) is átvetetnek.

Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Helyi díj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

3. évfolyam.

Vasárnap 1894. évi október 14-én.

41. szám.

A verseczi református magyar egyház kérvénye.

Tekintetes Törvényhatóság.

A bár csekély számú, de hitbuzgó s a vallásos és erkölcsi érdekekért áldozatokra kész verseczi reformátusság nagy lelkesedéssel alakította meg a verseczi ev. református fiók-egyházat, egyedül hívei áldozatkészségére támaszkodva, idegen segílyt nem kérve, nem várva az alakulás, fejlesztés és fenntartás sok és nagy nehézsége közepett. Ezek multak el azóta s a verseczi fiók-egyház ma is fennáll a temesvári anyaegyház segédelmével, a mely lelkészét a fiók egyház minden ügyének ellátására atengedi — bárha maga is mint ujonnan alakult egyház sok bajai közt nehezen nélkülözheti lelki gondozóját.

A verseczi reformátusság a fiók-egyház megalakítása és fenntartása által nem csak felekezeti érdekeket munkált, nemcsak az volt célja, hogy az ország legmagyarabb részeiről e vegyes nemzetiségű és felekezeti városba juttott hitrokonokat összehozza Istennek — felekezeti egyszerű szertartásai szerint való — együttes imadására, de szolgálatot tett általán a vallásosság és erkölcsiség ügyének, — s midőn a hívek számára lelkeszi gondozást és ellátást, édes magyar nyelvünkön tartott isteniszteleteket, vallásos oktatást rendszeresített s azokat az Isten félelmében nevelve, megtartva és erősítve, jobb emberekké, jobb hazafiakká és törvényisztelettel polgárokká igyekszik nevelni, szolgát a közérdeknek, a mennyiben pedig a művelődés és erkölcsiség ügyét előbb viszi: Versecz városának is. Hiszen nemcsak minden ország, de minden városnak is „támasza, talpköve, a tiszta erkölcs!”

S ha a magyar reformátusság szegénysége daczara mindenkor első között — készséggel hozott meg minden áldozatot a közérdekért, s midőn a közügyért, a hazának s a társadalom

javitására munkált és épített, ezt igények támasztása nélkül tette; ha a verseczi reformátusság is igények nélkül végezte az egyház alakítás munkáját, most már éppen mert a művet tökéletesíteni kívánjuk, mert azt akarjuk, hogy úgy a gyermekek vallása mint a felnőttek lelki-gondozása az ottani érdekeknek s Versecz város nagyságának is megfelelő legyen, bizalommal fordulunk Versecz város közönségéhez támogatást, segédelmet kérve.

Nem alap és nem jog nélkül tesszük ezt. Az utasítás a polgári községek számára az 1868. évi XXXVIII. és 1876. évi XXVIII. t.-czikk vérehajtása tárgyában azt mondja a 15. §. c.) pontjában: Ha a község felekezeti iskolát gyámolit — a községben létező minden hitfelekezeti igazságos arányban részesítendő a segélyezésben.

Azt készséggel elismerjük hogy e rendelkezés első sorban az iskolákra vonatkozik s e tekintetben Versecz város cselekedte is azt, hogy a gör. kel. szerb-egyháznak minden felekezeti iskolájában, minden egyes tanítót 500 frt évi fizetés, 150 lakbér és 3-ol tűzifa díjazásban részesíti, de sőt — bár ez egyház iskolái a birtokukat képező épületekben vannak elhelyezve — még azok után is fizeti a bért. Az is igaz, hogy az ag. hitv. evang. és izraelita egyház is ez alapon kapta a városi segílyt — de mivel mindezekről a felekezeti iskolák megszűntése után sem vonatott el az egytanító dijaiból álló évi segíly, természetesnek látszik, hogy a város ezzel a nevezett egyházakat óhajtott segílyezni. Midőn pedig legujabban a város a rom. kath. egyházat is egyenesen a hitoktatás céljaira évi segílyben részesíteni határozta, világosan megjelölte a célzt melyre a segílyeket adja. Ha azért ez a cél, — a verseczi reformátusság is számot tarthat a támogatásra, mert hiszen a főrealiskolában 5 a népiskolákban 8, az ipar és leányiskolában 11 ref. növendék van, a kiknek hittani oktatása mindenestre szükség.

Ha pedig egyszerűen az egyház részére adott segíly volna, úgy is, sőt azon esetben sokszorosan számot tarthatunk rá. Hívéink csekély száma, anyagiakban való szegénysége már magában méltányossá tesz e segílyezést, de még inkább az, hogy egyházunk ez ideig semmi segílyben nem részesült. Temető helyet kértünk eddig csupán, s e kérelmünk is visszautasított azon indokolással, hogy Versecz városnak nincsen földje, a melyből ujonnan alakult egyházunknak adhatna. — Mintha ismétlődött volna ama királynak esete a ki országát felosztotta fiai között s az utóbb születtnek nem volt mit juttatnia! Ha a miénk, új, későn alakult egyháza is Versecznek, nem hisszük, nem szabad hinnünk hogy mindenét szétszította volna az előbb meglevők között s minket már segílyni, előre vinni, vagy lelkes előre haladásunkban támogatni ne tudna, ne akarna!

Ime azért mély tisztelettel és egész bizalommal terjesztjük elő kérelmünket, hogy a községek részére adott s fentebb idézett utasításnak megfelelőleg, valamint a leirt módon segílyezett görög keleti, agostai evangélikus és izraelita hitközségeknek, sőt ujabban a római katolikuskak is, Versecz ev. református egyházunknak részint a lelkigondozás, részint a hitoktatás lehetővé tétele s megfelelő színvonalon tarthatása céljából igazságos évi segílyt adni s azt már az 1895-ik évi költségvetésbe felvenni, illetve azon évre már egyházunknak folyósítani kegyesen méltóztatssék.

Mely kérelmet Versecz város és közönsége kegyes pártfogásába ajánlva s egyházunk részéről a vallásos és erkölcsi téren megfeszített munkálkodást ígérve vagyunk

Verseczen, 1894 szeptember hó 10-én.
A tekintetes Törvényhatóság aláztatos szolgái:
A verseczi ev. református fiók-egyház nevében.
Buday J., Futó Z.,
gondnok, világi elnök. lelkész egyházi elnök.
Perjéssy Lajos,
egyh. jegyző.

Tárcza.

Törvény előtt.

— Életkép. —
Irtá: **Herczeg Ferencz.**

— Bun? Ki tudja, hogy mit jelent e szó? Hat van egyáltalában bun? A bun: az agysejtek parányi elváltozása, vagy valami rendetlenség a vérkeringésben, a mely megváltoztatja az ember érzését és gondolkodását. . . Kivégeznek egy gyilkost, és mikor a kíváncsi orvosok felbontják a koponyáját, azt találják, hogy az agy-hártya oda van növe a csonthoz. . . Ez azt jelenti, hogy a gyilkosok a bírák voltak, az elítelt pedig szegény beteg volt, a kit apolni kellett volna és nem megfenyíteni. . .

Ezt Bojtár mondta. A heve megint elragadta; ez a hév igaz volt. de azért Bojtár mégis kaczerkodott egy kicsit a szép bariton hangjával. Szerette a szenvedőket és szerette a szenvedés indító okait is: a nyomort, a betegséget és a bunt, — mindegyiket magaért, mint bizonyos festők előnyét adnak a sötét színeknek az elevenek fölött. O maga oly tiszta és jó volt, mint egy fiatal leány és az a szenvedélyes testvéri részvéte, a melylyel a társadalom mocsarában fetrengők irányában viseltetett, fölötté rokonzenvenessé tette. Azt hiszeni különben, hogy a gazdag és az egészséges emberek iránt vala-

mi titkos megvetést érzett. Szivteleneknek és ostobáknak tartotta őket.

Az öreg Faragó fiskális odalépett a csoporthoz, a mely Bojtárt hallgatta. Ez az éles-szű és ékes nyelvű ügyvéd az ország első kriminalistája lehetett volna, ha nem lett volna Európa egyik leglustább embere. Így a tehetősége javarészt arra kellett fordítani, hogy a perbeli mulasztásait jóvá tegye és hogy a tudatlanságát palástolja. O ismerte a modern büntetőjogi elveket s néha hasznukat is vette a kliensei érdekében, a kikkel kerek summákra szóló honorárium-leveleket íratott alá az ügyvédi irodájában.

Faragó ügyvéd egy óra óta várta irodavezetőjét, Stern doktort, a kit pénzért küldött egyik klienséhez, az öreg Mártonhoz. A körjátékszobájában a rendes kártyatársaság már együtt ült, az üzenethordó szolgálk egyre-másra jöttek Faragóhoz és Stern doktor még egyre késett a pénzzel.

— Nagy ritkán esik csak meg, hogy a bíróság a vadlott beszámíthatatlanságát konstatalja. . . Olyan különös véletlenekektől függ az ilyesmi — az ember elszomorodva gondol arra a sok száz elítélte, a ki a börtönökben tölti az életét. . . Vajjon azok mind beszámítható állapotban vétektek?

Ezt megint Bojtár mondta és ezuttal egyenesen Faragó felé fordult.

— Tulajdonképpen neked kellene ehhez

hozza szólnod, nem nekem. . . Olvastam a védőbeszédet, a melyet a mult héten a Márton-féle végtárgyaláson mondtál és az jár most is az eszemben. . . Több humanizmussal és szakértelemmel még nem fejtegették a betegség és a bűnösség kérdését. . .

Az ügyvéd mosolygott, aztán megszólalt: — Elég érdekes eset volt az öreg Mártoné. Az orvos, a jogász és a lélekbuvar egyaránt tanulhat belőle. . . Egy hetven esztendő öreg, a ki tisztességben öszült meg, szenvedélyesen beleszeret egy husz éves leányba. Elkergeti a feleségét, nem akar többet tudni a gyermekeiről és az unokáiról, feleségül akarja venni a leányt. Mikor pedig a leány kineveti az öreget és jegyet vált egy hozzá való fiatal legénynyel, akkor az öreg az annyira elvakítja feltékenysége, hogy orvul leüti szerencsés versenytársát. . . A sebesülés életveszélyes volt, de nem halalos. . . Engem az eset fölötté érdekelt. Azzal a szenvedélylyel, a mely bennünket, kriminalistákat, néha a hatalmába kerít, tanulmányozni kezdtem a védenzemet. . . Igen értelmes, rendes viselkedésű öreg volt. En azonban első pillanattól fogva tudtam, hogy az aggsági hulyeség egy különös esetével allok szemben. Az erkölcsi visszafejlődés egy különös esete, a mely érintetlenül hagyta a beteg értelmi képességeit s csak az érzelmi világát trelte abnormis irányba. . .

Az ügyvéd tovább beszélt és tüze jött.

A temesvári református anyaegyház, mint a verseczi reformátusok gondozója ugyanezen ügyben következő kérelmet intézte városunk közönségéhez:

Verseczi ev. református fiókegyházunk hozánk betérjett kérvényét, mely Versecz várostól évi segélyt kér nemcsak hitrokoni szeretettel bátorodunk a Tekintetes Törvényhatóság kegyes jó akaratába ajánlani, hanem abban elősorolt méltányossági indoknak alapos figyelembe vételét bizton reménylő s a sikerről nem kételkedő erős meggyőződéssel járulunk ahoz.

Verseczi fiókegyházunk eddigi lelkesi el-látását szintén indulattal vezettük minden nehézség dacára, sok terheink mellett is, most azonban a fejlődő viszonyok mellett egy segéd-lelkész — hitoktató alkalmazása vált szükségessé, mely állás szervezésénél a verseczi ev. reformátusokra eső teher ottani híveink erejét túlhaladja, ellenben kérelmünkben előadott indokaik alapján ugyanők méltán fordulhatnak Versecz városnak — a többi felekezethez hasonló viszonyok közt felsegélő és támogató nagylelkűséghez. —

Minden felekezethez elismerjük ugyan magas céljait és feladatait, de nem hangsúlyozhatjuk ama nagy missiót, a mely tiszta magyar református hívekből alakult egyházunk előtt eme különböző nemzetiségű, de a magyarosodás terén gyors léptekkel előhaladó Versecz városában áll. Hitünk szerint a város törvényhatósága nem zárkozik el ennek méltánylása elől. —

Mi azért csak újból tisztelettel ajánljuk pártfogásába hitsorsosaink minden ügyét, főképen és első sorban a jelen kérvényben kért évi segélynek megadását — Versecz városára, haladására, minden nemzetiségű és felekezeti lakosságára Isten aldásaért könyörögve vagyunk.

Temesvárott, 1894. szeptember 30-án.

A tekintetes Törvényhatóság

alázatos szolgálai:

A temesvári ev. református anyaegyház, mint a verseczi ev. reformátusok gondozója s annak nevében:

Dr. Bécsy G., Futó Zoltán,

gondnok, világi elnök. lelkész, körlelk. egyh. elnök.

Plébánusi beiktatás.

Ntdő Lászlóffy László verseczi rom. kath. esperes plébánus ünnepélyes beiktatása f. hó 7-én tartatott meg a szokásos formák be-

Lassankint megint beletalált a bíróság előtt elmondott védőbeszéd medrébe. A kitűnő debatter ügyességével kapta fel és czafolta meg egy-egy laikus hallgatója ellenvetését. Ervelésével meggyőzött mindenkit, épp úgy, mint egy hét-el előzőt meggyőzte a törvényszéki orvosokat és a bírakat. Az öreg Márton nem volt bűnös, csak beteg volt. Az agyában folyó rombolási processzus áldozata, a kit szeretettel ápolni és nem büntetni kell.

— Az ilyen védőbeszéddel nemcsak a klientsét, hanem az egész emberiséget hálára kötelezi az ügyvéd, mondta Bojtár féig tréfásan, félig komolyan.

Faragó vállat vont.

— Az ember tudja, hogy a kötelességét teljesítette és ez is ér valamit . . .

Elhallgatott, mivel a társalgó ajtajában megpillantotta irodavezetőjét, Stern doktort. Eleje sietett és kiment vele a folyosóra, a hol egyedül voltak.

— Nos, otthon találta Mártont?

— Nem volt otthon, de egy levelet hagyott a főnök ur számára.

Faragó felbontotta a borítékot. Pénz volt a levélben, nyolczvannégy forint.

— Mi ez? Hiszen négyezer forintra kötelezte magát!

Elolvastea a levelet.

Nagyságos ügyvéd ur!

A törvényszék kimondta ítélettel, hogy én hülye vagyok és hogy nem voltam beszámítható állapotban, mikor az a baj megtörtént. Ha én hülye vagyok, akkor nem is voltam beszámítható állapotban, mikor önnek a négyezer forintos kötelezvényt adtam. Nem igaz? A kötelezvényt tehát érvénytelen és én nem is fogom megfizetni. Mellékelve küldöm az ítélettel megállapított költséget. Alázatos szolgálja: Márton.

Az ügyvéd dühösen morgott valamit, — hogy mit, annak az irodavezetője volna a megmondhatója.

tartása s városunk lakosságának oly nagy mérvű örömteljes részvétele mellett, a minőre már régen nem volt példa. A rom. kath. templom minden zugában megtelt közönséggel. Ott láttuk, az állami, megyei, városi hivatalok, egyházak, iskolák társulatok és egyetek képviselőit, köztük vidékieket is. — Dessevffy S. csanádi püspök a beiktatással Ivankovics János apát és miniszteri osztálytanácsost bizta meg, ki a szokásos czeremoniák mellett magas röptű vallásos beszédet intézett a beiktatott plébánoshoz, ki felmenővén a katedrara magyar, majd pedig német nyelven „szólt a hívekhez”. Az igaz hazafias magyar szónoklatból idézzük a következőket.

„Az ősrégi csanádi egyházmegyének jelenlegi nagynevű püspöke, Dessevffy Sándor ő Méltósága, f. évi szeptember hó 6-án kelt okirattal kegyeskedett engem a Verseczi rom. kath. egyház plébánosává kinevezni, azon meghagyással, hogy törvényszerint beiktatásomat három hónap leforgása előtt megtartsam. Ezen főpásztori rendelet teljesült az imént, midőn a főpásztor meghatalmazottja, az én régi, legmeghittebb barátom, Nagyságos és Főtiszt. Ivankovics János c. apát és kultuszminiszteri osztálytanácsos, engemet az egyház szabványai szerint plébánosi állásomba beiktatott, a püspöki okirat kihirdetése után fogadván tőlem a kath. hitvallás megnyitását és hivatalos eskütelét.

Eletem ezen legünnepélyesebb órájában indítva érzem magam kijelenteni, hogy teljesen áttermem állásom komolyságát és fontosságát. Tudom, a plébánosi teendők elágazók és kiterjednek az ember belvilágának csaknem minden terére, sőt kihatnak a külső életre is, amennyiben az oltárnál végzett teendők után a társadalom is formál igényeket, melyek majd a haza, majd ennek egy szűkebb, de nekünk talán legkedvesebb vidéke, a szülőföld javának előmozdítását czélozzák, Lelki szemeimmel áttekintem azon sokféle kötelemeket, amelyek minden plébánosi, de főképen ezen kiváló plébánosi állással kapcsolatban vannak.

Ezen kötelességek két különálló, de egymással sokféle módon elválaszthatlanul összkapcsolt főrézben csoportosulnak. A pap és honpolgár fogalma az, melyet a lelkész szellemi és erkölcsi életében összhangzvan egyesíteni és nyilvános működésében érvényesíteni tartozik.

Lelkünk a földi élet homályában menynevi világosság, isteni igazság után kívánczik. A gyonge embernek erősítés kell, midőn küzd a csábító bunnal; a mostoha sors nagyon ránk sulyosodik némelykor és mindegyikünknek vannak oly órái, melyekben az aggódó, rettegő, vérző szív erő és vigasztalás után sovárog; az élet mulandóságát nagyon jól ismerjük és kedveseink halotti nyughelyére, a sírhalomra tekintve, hitünk szentsége által megerősítve, teljes lelkünkben ohajtjuk az örök életet, újból egyesülendők azokkal, akik előttünk az örökkévalóságba költöztek. Ezen vágyat csillapítani Jezus tanítása által, amely erejével boldogítja mindazokat, akik hisznek benne élő hittel, — a földöntúli cél elérésére kiszolgáltatói a Jezus által elrendelt eszközöket, a szentségeket, — az emberiséget mulandóságból átvezetni az örökkévalóságba: ez a papnak legmagasztosabb hivatása.

De a földöntúli létre előkészülni a földi élet van rendelve az isteni gondviseléstől. Isten az egész világnak a megteremtője, a legnagyobb társadalmi szervezete, Istennek kereszt. szentegyháza szintén kiterjed az egész világra; mégis maga ezen egyháznak isteni megalapítója, Jezus Krisztus, az emberi voltának megfelelő szülőföldjén teljesítette legelsőbb megváltási hivatását, ajkai fájdalmas panaszokra fakadtak, szeméi könybe labadtak, midőn hazája gyonyóru fővárosának pusztulását látnoki szellemmel megjövendölte. Mi az, ami benne ekképen megnyilatkozott? Nem képzelhető más, mint langoló honszeretet magasztos érzete. A mestert követi, kell hogy kövesse a tanítvány is. Neki is, a papnak is drága azon föld, amelyen bolcsője ringott és amelynek életfenntartását köszönheti. Mint másnak, úgy neki is ez a föld az, amelynek minden bérce, minden tere, minden roge az elmúlt időkről beszél, a régi nagyságról és dicsőségről, a régi és új szenvedésekről egyaránt: az egykori nagyságról és dicsőségről, mely nemes vágygyal tölti el szívét, hogy annak visszaidezésében tehetsége szerint közreműködjék, — a szenvedésekről, melyek azon elhatározást keltik benne, hogy azokat enyhíteni, ha lehet megszüntetni segítsen. Neki is, a papnak a haza azon föld, amelynél más nagyobb is, szebb is, gazdagabb is lehet, de olyan kedves, olyan szeretett a világon más nem lehet.

Ez azon honflui érzet, mely vallásos ihlettséggel párosulva és ettől felmagasztosítva, kettős, édes kötelesség teljesítésére buzdítja a lelkeszt. Buzgó vallásérzet és lelkes honszeretet azon kettős, elválaszthatlan vezérszavak, melyet kötelemnek megismerésében és teljesítésében követni tartozik. Követtem eddig, követem ezután, jelenlegi állásomban még inkább, az ezen állással járó kettős kötelemeket ismerem, vállalkozom azok teljesítésére, bár gyenge erővel, de lelkes akaratral és főképen Istenbe vetett bizalommal, Amen.“

A hazafias beköszöntő beszéd nagy lelkesültségre hangolta különösen a magyar intelligenciát

Déli egy órakor a régi jó hírnevű Milleker szálloda nagy termében ünnepi bankettre gyultek össze a meghívott vendégek, számszerint 84-en, — kikhez később, Dobó temesvári kanonok és Dr. Várady Arpad püspöki titkár is csatlakozott. A lakoma rendkívül fényes volt, nagy dicséretére Millekernek. A felköszöntök hosszú sorat az ünnepelt plébános Lászlóffy kezdte meg, éltetvén a romai pápat és ő felségét az apostoli magyar királyt. Seemayer J., kir. tan. polgármester Dessevffy püspököt, Dr. Seemayer Károly Ivankovics osztálytanácsost éltette, ki válaszképpen igen szép szavakkal az ezredéves magyar nemzet fainak egyetértésére üritett ponarat. Kuna Jenő, az evang. egyház nevében élteti az ünnepeltet, Dr. Seemayer pedig, a mint magyar nyelverterjesztő gyűlet elnöke Dobó kanonokat; Dr. Sidon kerületi papság nevében élteti Lászlóffy, ftdő Gaal — Henny Sebestyén volt verseczi s jelenleg mako prepostot, Lászlóffy rendkívül meleg szavakban Seemayer J. polgármestert, Ivackovics pedig a hitközség elnökét Hoschi Frigyet, Perjéssy L. főreál. isk. tanár a jelenlévő honvédtörzstiszteket s általánosságban a honvédtisztkart köszönti fel, melyre Paszku magy. kir. honvédezzredes válaszol, hangsúlyozva a katonaság és polgárság jó viszonyának szükségességét. Greszler ev. lelkész után Buday Jozsef főreál isk. igazgató a tanári testület nevében es mint a reform. egyház főgondnoka udvozli az ünnepeltet. Az utolsó szónokok Bähr, Veronics és Geidl valanak. Este nagyszerű faklyásmenetet rendeztek a hívek új lelkészük tiszteletére, szónokoltak: Hoschi hitk. elnök és Dr. Markovics Gy. ügyvéd, kinek beszéde a következő volt:

A végtelen és emberi gyarló ésszel fel nem fogható idő tengerében az emberi élet csak egy alig számot tevő parány, de ezen parány Isten végtelen bölcsesége folytan a orom és bu, a vigság és keserv, a jölét és nyomor oly káprázató változatosságában gazdag, hogy szinte az egész idők végtelenségét magában foglalja. — Az ember, mint Istennek saját képmására alkotott teremtménye, születése percétől kezdve, halála órájáig a nehéz küzdelmek, a megpróbáltatás ezer meg ezer keservei közt törekszik célja felé, millióknak kell elbukniok, hogy milliók elérhessék céljukat, egyik a másiknak eltept reményein építi fel boldogulásának kúnyhóját, s boldog az, ki Istenbe vetett rendithetetlen hittel lelkében küzd, mert az a hit az, mely erőt, bátóságot, kitartást ad az élet nehéz küzdelmei között.

Mondottam, ember, küzdj és bizva bizzal!

Ez intő szózat, melyet Isten adott halhatatlan költőnk ajakára legyen biztató imánk, ha a balsors uldoz csapásával, ez legyen jelszavunk, ha nagy és talán merész életcélnak elérésére törekszünk.

A hit, boldogít. Százszorosan érzi elért célja boldogító voltát az, a ki hittel lelkében törekedett azt elérni, mert hálatelt kebellet fordulhat Istenhez, megköszönve az ő magasztos kegyelmét, melylyel megengedte, hogy a vég-célhoz egy fokkal ismét közelebb juthatott és százszoros orommal fog neki az újabb küzdelmek, mert él benne az erős hit, hogy az, a ki eddig is megsegítette, segíteni fogja tovább is mindaddig, a míg célját el nem érndi küzd ujlult erővel és rendithetetlen bizalommal, mert övé sorsának nagy talizmánya — a hit.

Isten kegyelme megengedte, hogy az ő szolgálja, a ki erős hittel lelkében, feltétlen bizalommal szívében szolgálta urat mindenkor a jól megérdemelt jutalmat elnyerje, az élet egyik szép pályadíját hite és bizalma fejében magacnak mondhatta. S bár a mindennapi élet nem is mutatja, hogy a kitűnő érdemek, a tiszta és nemes jellem, a páratlan onzetlenség és munka mindenkor elnyeri jutalmát már itt a földön,

mégis az ilyen szép példa megerősíti, növeli bennünk a hitet, a bizalmat az irányában, ki életünk sorsát igazgatja.

De Isten nemcsak önt jutalmazta meg szeretett lelki atyánk, nemcsak önnek adott örömet és boldogságot, hanem minket, itt megjelent tisztelgő híveit is megjutalmazott, nekünk is megadta szeretetének igaz jelét akkor, a mikor megengedte azt hogy önt, kihez mindnyájunk igaz szeretete fűz, a kik szívüök mélyéből szeretve tisztelünk, mint plébánosunkat üdvözölhessük.

Már ünnepélyes beiktatása alkalmából tartott szent beszéde után, ha eddig szeretve tiszteltük, ezután rajongva szeretve tiszteltük, mert mint lelkiatya megvigasztalta szívünket, mint honpolgár azon hitet erősítette meg bennünk, hogy válságos nehéz napok idejében lelkes védője és szószólója lesz védőkben talán ugyan is szegény nemzetünknek.

És kétszeresen kedves e nap nekünk, mert elhozta hozzánk azon férfit, a ki engedve szíve nemes vágyának, eljött ifjúkori barátját üdvözölni, eljött, hogy bevezesse őt diszes állásában, s atvegye tőle szent hivatásának magasztos esküjét. Isten hozta körünkben nagyságos Ivankovics apat urat, ha valaha örömmel és szíves vendégszeretettel fogadtattott, úgy legyen meggyőződve, hogy e város az, mely első sorban érzi magát megtisztelve látogatása által. Ismerjük multját, ismerjük nép és nemes szereplését mint Istennek felkent szolgája, ismerjük és tiszteljük nságodban a parlament hatalmas oszlopai között is kimagasló hazafit, szeretjük és üdvözöljük, mint lelkes népparátot, a ki még szegedi tartozkodása alatt, mint az iparosok lelkes partfogója megmutatta, hogyan kell nemesen gondolkodni, nemesen cselekedni.

Sötét felhők tornyosulnak édes hazánk ege fölött, már cikakznak villámaik, dörgésük elhallik az aggodó honfiak füléig, már már lesapni készül az adáz, mindent elnyeléssel fenyegető fergeteg. Az aggodó honfiszív szorongva nézi elleni megszámlálhatatlan tömegét és nehéz fohással ajkain esd segélyért a mindenek urához. Sok mondani való volna, sok és nehéz panasz nyomja lelkünket, de néma az ajk, hallgat miként a sir. Ugy erzem magam, mint a lelkötött szarnyu sas, mely emészto fájdalommal tekint fel szemével a magasba, fel egész oda, a hol a komor felhők üzik hajtják egymást, oda, a hol a kéklő menybolt szerelmek öleli magához a csillagok myriadjait hova azonban csak vágyai viszik most, lekötött szarnyai a röges földön kényszerítik maradni. — Csak az vigasztal, hogy a válság nehéz napjaiban, melyek talán közelebb vannak, mint gondolnánk igazságos ügyünk lelkes barátjai sorában latjuk önt is majd harcolni.

És most, mikor őszintén bevallom, hogy gyengének értem magamat tolmácsolni azon érzelmeket, melyek ma bennünket önk elébe vezettek a nagy német író Herder szavaival veszek búcsút onoktól, a ki azt mondja: három féle ember imája a mindenhatóhoz, s egyik hatályosabb a másiknál.

A halk hangon tett ima tetszik néki, meghallgatja szíve mélyében és kegyelmesen fogadja:

A nyomornak nagy kiáltással tett imája keresztül hat fellegeken, s parazsat gyújt az elnyomó fejére.

De hatalmas az elnyomott könnye is, keresztül tör minden akadályon, behat Isten szívébe és annak tekintetét magára vonja; forduljunk tehát mi is Istenhez és kérjük őt azon halk hangon tett imánkban, mely tetszik néki, melyet szíve mélyében meghallgat és kegyelmesen fogad, kérjük őt, hogy őrizze meg számunkra, a nemzet és haza javára ezen két férfi életét, adjon nekik erőt, hogy végtelen hosszú időkon keresztül áldozhassanak mint eddig is tették, nemzetünk, hazánk javára és az Istennek szent nevében.

Ivankovics köszönő válasza után, szünni nem akaró élnézések közt vonult el a nagy tömeg, s a szép ünnepély véget ért.

Fővárosi levél.

Budapest, október hó 10.

„Megnyilatnak az ég csatornái”. Egész héten esik, úgy hogy, öröm nézni. A fő és szék város hölgy közönsége rémülten vizözönt emleget, s még rémültebben emeli szoknyácskáját. De van is okuk rea, az aszfaltokon már a vízmagasságot lehetne jegyezni. Mindenki elfordítja tekintetét, ha a Kálvin téri szökő kútát látja.

Az osztrák sógorok búcsúznak. Befejezte a delegáció működését, részt vett két udvari ebédén. — Ő Felsége különös jó kedélyhangu-

latban volt, csak az ifjú csehek egén uszkáltak a fellegek. Irigykedve pislogattak Wekerle féle, mert hogy az igen természetesen, mindég mosolyog.

Előhoztak egy poros könyvet a népszínház archíviumából, s kísült, hogy az „Lili”. Nosza tisztogatták gyorsan, s este nagy érzéssel fújta már Szirmai, hogy ő is „tudott trombitálni, trombitálni, a tűzér trombitán!” Híztak a fiatalok, hogy ők még tudnak. Különösen a sok új önkéntes feszítette mellét a trombita szóra, s hivatalos abrázattal igyekezett emlékébe idézni a tegnapi tanult kürt jeleket. Hunczutan kacsinognak a páholyok felé, s elpirulnak a felülről jött mosolyoktól. „Ők még tudnak trombitálni, trombitálni...”

A vandeville helyi érdekű darabokkal csábitja a publikumot. „A szép Galathea a városligetben.” A szabad kimenőt élvező szobaczcizusok, ludovikások és neugebäudisták szörnyen élvezik a szép Galatheát.

De különösen a fehér személyek pártolják a randevillet. Ott merítik irodalmi tudományukat. „Ismeri Petőfit?” — „Hogyne, hisz Arany Janos írta!”

Már csak szóljon tovább rólok az ének. Egy fővárosi polgárleány, valami Erzsike nevű, lött kedvesére szerelem féltésből. A vitriol nem dívat már, elegansabb a revolver. — Hát még nem halt ki egészen a romantika? Én fölmentem a kis rakoncátlant. A törvényszék ellenben elítélte 15 évi fegyházra.

Október 6-át méltón ünnepelte meg az egyetemi ifjuság. Megemlékezett a dicső 13-ról. „Mégvirrad még valaha nem lesz mindég északa!”

Az orvosoknál már megvirradt. Feltalálták a serummal való beoltást a difteritisz ellen. — Behring tanaré az érdem. Milyen megnyugtató a szülőknél. Mindegyik beteg felgyógyult, kit ideje korán oltottak be. Salve! Penészszag terjedt az egész „kegyelmes házon” keresztül. A középkor vértezett lovagjai, a templariuskok ivadéka, leszavazták a recepcziót. Hat szó több s réggel bukott a liberális törvényjavaslat. Zichy Nandor gróf kijelenti, hogy a zsidók barátjai, ellenben ő a recepczióknak nem barátja.

Nem tudom mit gondol Zichy gróf, de rosszul gondol. Az én kis zsidó lányom ma szörnyen fumigált ísmét! Az együttlét eddigi boldog perceit, énekszóval zavarta meg:

„Mit is ér a mi szerelmünk,
Ha egymásé nem lehetünk,
Sohasem!”

Czudar.

Napi hírek.

Közigazgatási bizottsági közgyűlés. Az e hónapban rendezett közigazgatási bizottsági közgyűlés a mult hetfőn tartott meg Rudnai Nikolics Sándor főispán ő mltga elnöklété alatt, ki a gyűlés elején meleg hangú szavakban vett búcsút Bárczy Laszlo pénzügyigazgatótól, ki előléptetettvén a fővárosba tavozik. Bárczy Laszlo köszönetet mondván a főispán megtisztelő figyelméért, búcsút vesz a város közönségétől. A szokásos havi jelentések felolvasása után elhatározza a közgyűlés, hogy vasuti állomásunk tapasztalható több rendbeli mizériák megszüntetése céljából a miniszteriumhoz feliratot intéz.

Dr. Perjessy Mihály, fehértemplomi királyi ügyész par napig városunkban időzött, s tüzetes vizsgálatot tartott kir. járásbíróágunknak hatáskörébe tartozó ügyeiben.

A városi muzeum szépen gyarapodik. Igy ajándékozott Csapó Géza főszolgabíró a nevezett intézetnek egy szép bronzkori urnát Vattináról; Özv. Bauer Jánosné érdekes régi iratok, melyek Kleszky József verseczi városi képviselőtől 1835—38-ból származnak; végre Gerle Jakab károlyfalvai járásbíró, 5 edényt a római korból, melyek Károlyfalván találtak.

A „Versecz és Vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének” vigalmi bizottsága f. hó 20. „Szólóvenyige”-hez címzett vendéglő nagytermében tartandó tartsas estélyt rendez. Meghívók az alapszabályok értelmében csakis az egylet tagjai részére bocsátatnak ki, azonban nem tagok is, mint vedégek, szívesen lattatnak és ez úton tisztelettel meghivatnak. Belépti díj személyenként tagok számára 40 kr. nem tagok számára 60 kr. Kezdeté este 8 órakor. A vigalmi bizottság Dr. Markovics György úr elnöklété alatt a következő makból alakult meg: Dr. Adelmayer Ferencz, Amberger Jenő, Benesch László m. k. honv. hadnagy, Czermatz Lipót, Gasparics Gy., Hack Robert, Held Gusztáv, Herczog István, Lánch Károly, Mayer Pál m. k. honv. főhadnagy,

Dr. Mattiasich Dezső, Pascu Emil m. k. hadtiszthelyettes, Scherter Boldizsár, Schiffnovszka Manó, Seemayer Béla, Szörényi Gyula, Steiner Lajos, Stuber Antal, Sipos Miklos m. k. hadtiszthelyett, Waldber Odön m. k. honv. hadnagy, Dr. Weiss Samu, Zoffmann Sándor és Markovics Lajos m. k. honv. hadnagy.

Eladott gyógyszerár. Erős Aladár volt verseczi gyógyszerész 34.000 forintért megvette Neuhold Károly nagyikikindai gyógyszerészását.

Megintett iskolák. Temes vármegye közgazgatási bizottsága f. hó 11-én tartott ülésén elhatározta, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter feliratilag megkéri, hogy 18 gör. kel. román és szerb felekezeti iskolát, mely a tavalyi megintés daczara, most is rendezetlen és elhanyagolt állapotban vannak, másodsor is megintse.

A versecz-fehértemplomi kör a következő nyilatkozat közlésére kérte fel szerkesztőségünket: Nyilatkozat. Legnagyobb sajnálatunkra értesültünk, hogy a Versecz-Fehértemplomi főiskolai hallgatók által f. é. július hó 25-én a Versecz-Fehértemplomi kör javára rendezett és körünk nézve oly kedvezően sikerült mulatságon egy közbe jött kellemetlen eset szerb nemzetiségű t. jóakaróink körében elégedetlenséget kellett. Ezen közbejött kellemetlen eset azon körülmény okozta, hogy a szerb nemzeti táncot nem vették kellőképen tekintetbe. Mindenek előtt ki kell jelentenünk hogy azon mulatságot egy teljesen független bizottság rendezte, melylyel mi csak annyiban állottunk összeköttetésben, hogy anyagi segélyt közönettel elfogadtuk és hogy egyes tagjai körünk tagjai közé tartoznak. A bizottságnak önálló tisztviselői voltak, kiknek működése fölött nem itéltünk, de felelőséget sem vállalhatunk, mert a kör akkor mint ilyen, még nem is létezett. — Megvagyunk győződve, hogy azon közbejött kellemetlen eset csak a rendező urak tévedése folytán történt, viszont szerb nemzetiségű t. jóakaróinknak azon nyilatkozattal tartozunk, hogy az esetet őszintén sajnáljuk és kérjük, ne vonják meg tőlünk b. jóakarukat és segélyüket. Mi ezúlnkat a humanismus terén óhajtuk elérni és egy tér sem alkalmas annyira nemzetiségű ellentéteket kiegyenlíteni, mint éppen a humanismus tere. Budapest, 1894. évi okt. 7-én. Teljes tisztelettel a „Versecz-Fehértemplomi kör” választmányára. A fentebbiekre nekünk csak az a megjegyzésünk, hogy igen szép és nemes dolog, midőn fiatalágunk a jó és bölcsesség egyetértést ápolja — de vajjon szerb anyanyelvű magyar polgártársaink mulatságai alkalmával gondolnak-e valaha, csak egy kicsit, csak udvariasságból is a nemzeti tánczra?

Magyar nyelvterjesztő egyesületünk könyvtárából minden vasnap d. e. 9—11 óráig lehet könyveket kivenni. A könyvtár helyisége a m. kir. allami főreáliskola földszintjén (az udvari folyosó végén) van az udvarban.

A Délmagyarországi Tanító Egeiet, Verseczi Fiókegyleti f. hó 11-én Milleker Bódog főkegyleti főnök elnöklété alatt Verseczen megtartotta rendez őszi gyűlését. A szokásos előadások és felolvasások közül különösen kitűnt Gerő Vilmos igazgató úrnak a modern uvelésről tartott értekezése, melyben finom iróniával ostorozza a mai nevelés ferdeségeit gazdag tapasztalatról tanuskodó tanácsokat adva annak helyesbbitésére. — A gyűlés befejezte előtt Milleker Bódog főnök a saját, valamint tiszarsai nevében eddig viselt hivatalaikról lemond. A gyűlés sajnálatlalt kénytelen a tisztikar lemondását elfogadni s választás útján Fertig K. urat a főnöki, Stuber Antal urat a főnökhelyettesi illetve titkári és Bredurán Miklós urat a pénztárosi teendők végzésével megbizza. — Gyűlés után a „Hotel Internationalban” gyűlt össze Versecz és vidékének népevelői tarsas ebédre. Tóstokban nem volt hiány. Bredurán Miklós úr lelkes szavakban vesz búcsút a leköszönt tiszti kortól méltatva annak működését különösen pedig annak főnökéttől, ki öt évi működésével az egyletet felvirágoztatta s most sok oldalu elfoglaltsága miatt hivatossággal viselt tisztéről lemondani kénytelen volt.

Szinészet. A délvideki színiszövetkezet Furedy Karoly igazgatása alatt álló szintarsulata ma egy hete kezdte meg a szini idényt Nagybescskereken „A szokott katona”, a „Bánkban” és a „Czigánybáró” egy-egy felvonásának előadásával. Az új társulat megnyerte a közönség tetszését. Különösen sok tapsot kapott Bácskay Julcsa, a primadonna, a ki a népszínműben és az operetben is énekelt. Kenedics, az új tenorista igen jó benyomást tett. Holéczy Ilona a dramában tett nagy hatást szép tehetségével. Kápolnay Irén, az új naiva, mint Arzena mutatkozott be, Fejes Lidi, a társulat kedvelt masod-énekesnője a czigányaszszonyt énekelte a „Czigánybáró”-ban és rokonszenves tapsokkal üdvözölték.

Az államjegyek bevonása gyors tempóban halad. Az utóbbi hetekben ismét több millió egy forintost tartottak vissza és semmisítettek meg az állampénztárak. Az egy forintosok forgalma már alig több 30 milliónál. A bevonás kezdete. július végétől fogva az államjegyek forgalma 59 millióról 30 millióra csökkent. Az egy forintosok helyett szaporodnak az ezüst forintosok.

60.000 frt. a főnyeremény a leMBERGI kiállítási sorsjegyeknél, mely 10% levont után készpénzben fizettetik ki. Figyelmzettjük tisztelt olvasóinkat, hogy a húzás már okt. 16-án.

Szólóvenyűk eladása. A földmívelésügyi miniszterium hirdetémeny tesz közzé a kecskeméti állami Miklóstelepen az 1895. év tavaszán eladó európai fajtaú szólóvenyűk kiosztására vonatkozólag. Az árjegyzékben a fehér, vörösbort termő, valamint csemegefajok igen nagy

választékban szerepelnek. A legkisebb megrendelhető mennyiség 100 darab gyökeres vagy sima vessző. A vörös- és a fehér-bort termő fajok ezer darabonként gyökeresen 8 forintért, simán 4 forintért adatnak el, a csemegefajok 20 illetve 10 forintba kerülnek. Megrendelési ívek szerezhetők a Vény János kerületi felügyelőnél Fehértemplomban.

Szerkesztői levelezés.

—M.—L.— Tudakozódására érthesithetjük, hogy az idén érettségi vizsgálatot tett ifjak valamennyien célzott érték. Mint az iskolai értesítőben is jelezve volt a „jeles,” 4 „jól” tette le az érettségit. Kettő pótvizsgálatra utasított egy-egy tárgyból, ezek közül Million „elég-séges”-en, Schmietz „jól” javított s így e kettő is „egyszerűen érett”-nek nyilvánított.

F—o Z—n. Az instanciát, — mint e lapokból is kitűnik — beadtuk. A múlt vasárnap ünnepség alkalmával egyet lendítettünk is rajta.

— R. S. B. Hogy a gör. kel. szerb egyházférfiak és szerb anyanyelvű polgártársaink közül — dacára hogy meghívtak — senki sem jelent meg a diszebédén — különös, az igaz, de azért nem országgra szóló dolog s egy csepp kedvünk sincs a fogadatlán prókátor szerepére. Hagyjuk tehát. A beiktatás egyházi részénél különben láttunk képviselőket!

7571. sz. — 1894.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál az év 400 frt fizetés és 200 frt útiátalánnyal javadalmazott útmesteri állás betöltése céljából ezenel pályázat hirdettek

Felhivom ennél fogva a pályázni kívánókat, miszerint kellően felszerelt pályásati kérvényeket rudnai Nikolics Sandor főispán úr ö Méltóságánál 1894. évi november hó 10-éig benyujtsák.

Verseczen, 1894. évi október hó 5-én,

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

4145. szám. — tkv 1894.

Árverési hirdetményi és feltételek.

A verseczi kir. járásbíró, ág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az oraviczai takarékpénztár részvénytársaságának Balosin Vikentie varadiai lakos elleni végrehajtási ügyében 120 frt. tőke, ennek 1892. évi május hó 29-től járó 6% kamatai 22 frt. 60 kr. eddigi 10 frt. 50 kr. jelenlegi és még felmerülő költség követelés behajtása végett az árverést elrendelte.

Ennek folytán a verseczi kir. járásbíró hatáskörében területe varadia községben fekvő s a varadiai 408. sz. tjkvben A

3317-3319, 5699, 6648-6649, 12988, 9270-9271 hrsz. a felvett ingatlan fele 215 frt. — A + 2243-2244 hrsz. a felvett ingatlan 62 frt. A + 2246 hrsz. a felvett ingatlan 28 frt. — A + 2291-2292 hrsz. a felvett ingatlan 50 frt. — A + 2295 hrsz. a felvett ingatlan 32 frt. A + 7942 b hrsz. a felvett ingatlan 41 forint. — A varadiai 1356. sz. tjkvben A 1 969-970 hrsz. 474 ö. i. sz 1411. 9497 ö. i. sz a felvett ingatlanok fele 228 frt kikiáltási árban 1894. évi november hó 9 ik napján d. e. 9 órakor Varadia község házánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitélt birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% -át, vagyis 21 frt., 50 kr. 6 frt 20 kr, 5 frt, 3 forint 20 kr, 4 forint 10 krajczár, 22 forint 80 krajczár készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 83. §-ában jelzett óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságná-történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszöll gálatni.

Az árverés feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró hatáskörében irattárban s jakuba község előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen a kir. járásbíró hatáskörében mint tkvi hatóságnál 1894. évi agusztus hó 29-ik napján.

Kérészy, kir. aljbíró.

Legjobb óvoszer a kolera és egyéb fertőző betegségek ellen!!!

TÖKÉLETES FERTŐTLENÍTÉS.

Teljesen szagtalan! Önműködő tözegszóró-closettek. Belföldi és külföldi szabadalmak! Szobai árnyékszékek mindenféle tetszetős alakban. Árnyékszék berendezések. Kórházak, laktanyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Magyar tőzeg- és műtrágya-ipari társaság (Máriabazs).
Budapest, IV. Városház-tér 9 (Máriabazs).

Különlegesség:
emberi és városi hulladékok ipari- és gazdasági értékesítése. Várostervezési és el-fuvarozási vállalatok szervezése.

Műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság. Az orsz. közgazdasági tanács által több ízben ajánlv.

Magyarország.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **HOLLÓ LAJOS dr.,** orsz. képviselő.

REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításával az összes lapokat megelőzi.

A Magyarországtól a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságaért és szembe száll minden korrupcióval és közéletünket minden visszeléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden maganérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „Magyarország” előfizetési ára:

Szerkesztőség:	Egész évre 14 frt — kr.	Kiadóhivatal:
VIII. ker.,	Félévre . . . 7 „ — „	IV ker.,
Fhg Sándor-utca	Negyedévre 3 „ 50 „	Rostély-utca
2. sz.	Egy hónapra 1 „ 20 „	2. sz.

Holnapután húzás!

Lembergi kiállítási SORSJEGYEK à 1 frt.

Főnyeremény

60.000 frt.

**11 Sorjegy 10 frt. —
6 Sorjegy 5 frt. 50**

Bérmentesítés és sorsolási jegyzékért 20 kr. melléklendő.

**A Lembergi országos kiállítás.
Sorsolási irodája
Wien, I. Bartensteingasse 4.**